

Z V O N

148 Main St. New Rochelle, N.Y. 10802.
P.O.Box 639 - Tel.: (914) 636-4225.

PASTORÁLNÍ KONSTITUCE O CÍRKVI V DNEŠNÍM SVĚTĚ.

Ti, kdo se uvědoměle snaží nepřipustit Boha do svého srdce a proti hlasu svého svědomí se snaží vyhnout náboženským otázkám, nejsou jistě bez viny; avšak odpovědnost za to často nesou i sami věřící.

Ateismus totiž, chápán ve své úplnosti, není něco původního, nýbrž vzniká spíše z různých příčin, mezi které je třeba počítat i kritickou reakci proti náboženství, a v některých zemích zvláště pro náboženství ustan-

skému. Proto mohou mít nemalý podíl na vzniku ateismu věřící, pokud zanedbávali svou náboženskou výchovu, klamně předkládali křesťanskou nauku a měli nedostatky ve svém náboženském, mravním a sociálním životě, a tak pravou tvář Boha a náboženství spíše zastírali než zjevovali.

Systematický ateismus

Moderní ateismus se často vyskytuje ve formě soustavy, která mimo jiné dovádí požadavek svéprávnosti člověka tak daleko, že vznáší námitky proti jakékoliv závislosti člověka na Bohu. Vyznavači takového ateismu tvrdí, že svoboda záleží v tom, aby člověk byl sám sobě cílem, jediným strůjcem a tvůrcem své historie; podle jejich názoru to nelze sloučit s uznáním Pána, původce a cíle všech věcí, nebo to alespoň činí takové tvrzení zcela zbytečným. Tuto nauku může podporovat pocit moci, který člověku dodává dnešní technický pokrok.

Mezi formami současného ateismu nelze opominout tu, která očekává osvobození člověka především od jeho osvobození hospodářského a sociálního. Tomuto osvobození prý náboženství svou povahou stojí v cestě, neboť odvrací člověka od budování pozemské obce tím, že ho pozdvihuje k naději v budoucí a klamavý život. Proto tam, kde se stoupenci této nauky dostanou k vládě, rozhodně bojují proti náboženství a šíří ateismus - zvláště ve výchově mládeže - i prostředky nátlaku, které má

státní moc po ruce.

Poměr církve k ateismu

Církev věrna svým závazkům jak vůči Bohu, tak vůči lidem, nemůže upustit od toho, aby s pocitem bolesti a se vší rozhodností nezavrhla, jako učinila již dříve, tyto zhoubné nauky a činy, které jsou v rozporu s rozumem a s obecnou lidskou zkušeností a zbavují člověka jeho vrozené velikosti.

Přesto však se snaží odkrýt v mysli ateistů skryté příčiny popírání Boha. Jsouc si vědoma závažnosti otázek, které ateismus vyvolává, a vedena láskou ke všem lidem, domnívá se, že je třeba podrobit je důkladnému a zevrubnému zkoumání.

Církev je přesvědčena, že uznání Boha není v rozporu s důstojností člověka, neboť tato důstojnost právě v Bohu nachází svůj základ a své dovršení: vždyť člověk byl Bohem Stvořitelem postaven do společnosti jako myslící a svobodný tvor; ale především je povolán jako syn k společenství s Bohem samým a k účasti na jeho vlastní blaženosti. Církev dále učí, že eschatalogickou nadějí se nezmenšuje důležitost pozemských úkolů, nýbrž jejich naplnění se spíše podpírá novými pohnutkami. Jestliže naopak tento božský základ a naděje ve věčný život schází, je důstojnost člověka, jak se dnes můžeme často přesvědčit, vážně poškozena a záhady života a smrti, viny a bolesti zůstávají bez odpovědi, takže lidé nezřídka upadají v zoufalství.

(pokračování)

ÚCINOK JED. E. ČIAR..Y

Jeden král musel podpísať takýto rozsudok: "Milosť nemožná, nechať vo väzení".

Kráľovi sa rozhodnutie súdu zdalo príliš tvrdým, lebo myslel nielen na vinovaného odsúdencu, ale aj na jeho rodinu. Po dlhšej chvíli rozhodnutie súdu prepísal nasledovne: "Milosť, nemožné nechať vo väzení". podpísal to. Kráľ neurobil nič iné, len čiarku vo vete presunul a tým sa odsúdenie stalo milosťou.

Boh často v našom živote presúva čiarku, aby nám dokázal svoju bezhraničnú lásku.

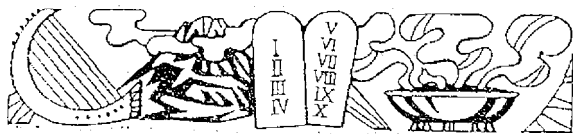
Buďte zjednotení!

Vždy sa organizujte do korektného, súladného a bratrského zväzu, v ktorom osobitné prínosy národov Čiech, Moravy a Slovenska budú cennými pokladmi.

Jan Pavel II. k pútnikom z ČSFR

VŠETCI SME BRATIA - JSME JEDNA RODINA - VŠICHNI JSME BRATŘI

PÁTÉ PŘIKÁZÁNÍ

"N_zabiješ!"

- * Kterých hříchů proti pátému přikázání se můžeme dopustit?

Hříchy proti pátému přikázání jsou tyto: vražda - potrat - zabití ze soucitu (eutanazie) - sebevražda - zmrzačení vlastního těla nebo těla bližního bez náležitého důvodu - uvádíme-li vlastní život nebo život druhého v nebezpečí bez náležitého důvodu - nestřídmost v jídle a pití - nespravedlivý hněv, který vede k nenávisti, mstě, sporům a hádkám.

- * Je někdy dovoleno odejmout druhému život?

Ano. Zabít někoho při oprávněné sebeobraně není hřích. Stát má právo potrestat velké zločiny smrtí.

Bojovat ve spravedlivé válce - to je takové, jejíž příčina i prostředky jsou spravedlivé a je-li naděje, že skončí úspěchem - není proti pátému přikázání.

- * Proč je potrat a "zabití ze soucitu" proti pátému přikázání?

Potrat a zabití ze soucitu jsou těžké hříchy proti pátému přikázání, protože v obojím případě se utracuje lidský život nespravedlivě.

- * Jakým způsobem si máme chránit život a zdraví?

Jsme povinni užít všech povinných prostředků, abychom si uchovali život a zdraví. Nesmíme tedy uvádět svůj život v nebezpečí, pokud k tomu nemáme dostatečný důvod, např. abychom zachránili život druhému; nesmíme ani svolit k zmrzačení svého těla, ani k tomu, aby bylo zbaveno důležitých orgánů nebo funkcí, pokud to není naprosto nutné k záchraně celého těla nebo života; tak např. můžeme svolit, aby nám byl odňat úd nebo nějaký jiný orgán, který ohrožuje zdraví celého těla.

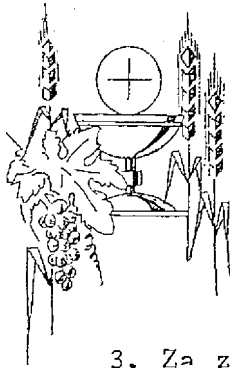
M... s... učí... s... učit... t... m, abychom věděli čemu je ve škole učí. A samozřejmě rázně se ozvat, když to bude něco, co odporuje výchově rodičů. Vždyť za dítě nemá největší odpovědnost škola, ale rodiče.

Dále bychom se mohli snažit poslouchat se navzájem, abychom druhému dokázali své postoje vysvětlit a ne vytmavit.

Ale především by to chtělo vzít vážně Ježíšovu výzvu ž se má... uč... Něj. Vždyť má ti... a pokorné srdce.

A.K.

Ú M Y S L Y na M Š E S V A T Ě

1. Za živou a zemřelou rodinu Bartošovu z obou stran -
- rodina Bartošova
2. Za zemř. manžela Jaroslava a živou a zemř. rodinu z obou stran - paní Zdenka Dlouhá
- Za zemřelého Jerry Kankrlíka - manželka Růžena
- Za zemřelého Jana Gašparíka - manželka a děti
3. Za zemřelou mamičku Márii - Dr. M. Kovačik s rod. -
- Za zemřelých rodič v Márii a Imriha Šuriákovyciu -
- rodina Kovačikova
3. Za zemřelého Jaroslava Dlouhého - paní Anožka Šantorová
4. Za zemřelou Annu Otrubovu - manželé Štefan Zárišovi
- Za zemřelou Magdalenu Danihelovu - paní Anička Benáčková
5. Za zemřelého Vlastimila Bílka - manželka a dcery
- Za zemřelého Josefa Tomečka - manželé Jochovi
6. Za zdraví, Boží ochranu a požehnání - manž. Joan a John Škrkoňovi
- Za zemřelou Magdalenu Danihelovu - manželé Jochovi
7. Za zemřelého švagra Stephen A. Orgon - paní Josephine Orgonová
- Za zemřelého otce Josefa rajču - syn s rodinou
- Za zemřelého Josefa Tomečka - manželé Štefan Zárišovi
8. Za živou a zemř. rodinu Kubelkovu z obou stran - manž. Kubelkovi
9. Za zemřelou Magdalenu Danihelovu - manželé Štefan Zárišovi
- Za zemřelého Jaroslava Dlouhého - manželé Kubelkovi
10. Za zemřelého otecka Jozefa Škrkoňa - manž. Janko a Joan Škrkoňovi
- Za zemřelého Josefa Tomečka - paní Mary Horáková
11. Za živé a zemř. rodin Zárišovy a Kuchyňkovy - manž. Š. Zárišovi
- Za zemřelou Annu Otrubovu - paní Mary Horáková
12. Za zemř. rodiče Josefa a Marii Škrhovy - sl. Mary Ann Škrhová
- Za zemřelou Emilii Yu Šantorovu - paní Mary Horáková
13. Za zemř. dědečka a babičku Karla a Marii Krisl - sl. M. A. Škrha
- Za zemřelou Magdalenu Danihelovu - paní Mary Horáková
14. Za zemř. manžela Karla v den jeho Narozenin - pí. A. Nádvořníková
- Za zemřelého manžela a celou rodinu - paní Jarmila Štekrová
- Za zemřelou Annu Hindrovu - její manžel a dcera
- Za zemřelou Alžbětu Bergerovu - její manžel
15. Za zemřelé rodiče Bohdanku a Aloise Sitařovy - manželé Dema
16. Za zemřelou Magdalenu Danihelovu - paní Mary Zárišová
- Za zemřelou Ella Hložek Johnson - paní Božena McMillan
17. Za zdraví, Boží ochranu a požehnání pro manželky Krátkých a rodinu
- Za zemřelého Josefa Tomečka - paní Mary Zárišová
18. Za zemřelou sestru Miladu Havlíkovu - rodina Krupkova
- Za zemřelého Josefa Pavlicu a celou rodinu - paní Josefa Pavlicová a rodina Smrčková
19. Za zemřelou Annu Otrubovu - paní Mary Zárišová

19. Na poděkování P. Bohu za přijatá dobrodiní a na vyprošení dalších
- paní Josefa Pavlicová
20. Za živou a zemřelou rodinu Zářišovu a Kovárovu - pí. Mary Zářišová
- Za zemřelého Eduarda Žáčka - bratr Jan s rodinou
21. Za živé a zemřelé členy rodin Liškovy, Křížovy a Žaludovy - man-
želé Liškovi
- Za zemřelého bratra Vojtěcha - Julka a sourozenci s rodinami
22. Za zemř. Ing. Milana Spíška a rod. z obou stran - manželka a syn
23. Za zemřelého Víta Malíka a za celou rodinu - rodina Malíkova
- Za zomrelú mamičku Máriu - Dr. M. Kovačik s rodinou
- Za zemřelého George F. Sczesny-ho - paní Josephine Orgon
24. Za zemřelého Tony Straňáka - paní Marie Vaňková
- Za zomrelého manžela Jozefa - Dr. M. Kovačik a deti
- Za zemřelou Magdalenu Danihelovu - paní Anežka Šantorová
25. Za zomrelého manžela Jozefa - Dr. M. Kovačik a deti
- Za zemřelého Josefa Tomečka - paní Anežka Šantorová
26. Za zemřelého Zdenka Potence - rodina Bartošova
27. Za zdraví, Boží ochranu a požehnání pro paní Růženu Sedlaříkovu
- Za zemřelého manžela Václava Myslivce - paní Louisa Myslivcová
28. Za zemřelého Václava Myslivce - jeho manželka
- Za zemřelého Václava Mazánka - jeho manželka a přátelé
29. Za zemřelou Annu Hricovú - pí. Mary Kanyerová a manž. Škrkoňovi
30. Za zemřelou Emilií Yu Šantorovu - rodina Bartošova

ZEMŘELI: Jarda Dlouhý - manželé Böhmovi, rodiče paní Holubářové - Marie Uhrínová. Zarmouceným pozůstalým vyslovujeme upřímnou soustrast a modlíme se: "Abys nám šťastné shledání s našimi zesnulými dopřál, prosíme tě, vyslyš nás!"

Paní Barbora Jochová, paní Jana Pecháčková a Dr. Jaroslav Pecháček - a Dr. Miloš Šebor se dožívají OSMEDESÁTKY. Paní Mary Horáková PĚTASEDMDESÁTKY. Paní Ludmila Václavíková a pan Jeroným Minister SEDMDESÁTKY - a pan Bohuslav Černý PADESÁTKY. - Z plna srdce jim blahopřejeme a do mnoha dalších let na Pánu Bohu vyprošujeme dobré a trvalé zdraví, vždy veselou mysl, Boží ochranu a hojné požehnání.

SLOVENSKÁ MŠE SVATÁ každou neděli v 10 hodin ráno u sv. Jana Nepomuckého v Manhattaně (1st Ave. a 66th St.)

KRAJANSKÉ BOHOSLUŽBY každou neděli v 10:15 ráno u Panny Marie Karmelské v Astorii v DOLNÍM KOSTELE. Příležitost ke sv. zpovědi od 9:00 do 9:30 v divadelním sále naproti kostelu, kde je po bohoslužbách SPOLEČNÁ SNÍDANĚ a zkouška pěveckého sboru "Velehrad".

* * *

UTĚŠ SMUTNÉ...

Na sklonku předminulého roku bylo jasné, že když bájní blaničtí rytíři nevyrazili ze své skály 17. listopadu, tak už nepříjdou. Ale Bůh přec pomohl. Mnoho lidí, kteří perspektivu své budoucnosti viděli jen ve smutných barvách a nejasných obrysech, zvedlo hlavu. Mnohokrát se při různých příležitostech zpíval svatováclavský chorál a pociťovali jsme zvláštní Boží ochranu. Ale také pomoc našich národních světců. Byli jsme plni nadšení.

Přicházejí těžkosti a mnoho lidí je smutných. Zajisté z mnoha důvodů. Co na to my, křesťané, katolíci? Změnil se Bůh, u něhož jsme vždycky hledali a nacházeli pomoc a útěchu? Anebo se změnilo cosi v nás?

Pro ty, kteří demokracii spojovali s materiálním blahobytem nebo dokonce s nicneděláním, nastalo období zklamání. Ale my se vrátíme ke zdrojům naší víry, naděje a lásky, budeme důvěřovat v Boha, bez jehož vůle nepadne nikomu z hlavy ani vlas. U Něj budeme hledat útěchu.

Abychom mohli těšit ty, kteří nevědí, kdo je skutečným Dárcem pokoje.

A.K.

11. září 1941 umírá Anička Zelíková se slovy: "Všechno je tak krásné, s nikým bych nechtěla měnit. Nelituji, že jsem se obětovala. Pane Ježíši, mám Tě tak ráda!" To děvče umírá v 17 letech. Mnoho vytrpělo a přece by nechtělo s nikým měnit. Nikomu nedala nic než lásku. Nebylo chvíle, kdy by nespočívala na pateně lásky. Všecko uměla proměnit v lásku. Denní záchvaty křečovitého kašle: "Dělám Kristu Pánu muziku..." Bolest? "To je láska Krista Pána, jenže jako nůž ostrá..." Duše zcela k nebi otevřená, proto nebeskými dary tak bohatá. Ježíš - "Jesus" - to bylo její malé tajemství. Ta jiskra zapalovala nitro ve výheň lásky...

"Nelituji, že jsem se obětovala..."

Obětuj se i ty! Nebudeš litovat! Je blažené vidět v hodině smrti vše krásné!

Hlouch: MINUTĚNKA

PODPORUJME NAŠE PODNIKY - NAŠE OBCHODNÍKY - NAŠE ŽIVNOSTNÍKY

Veľmi dbal na čistotu a vonkajšiu úpravu. Obliekal sa síce chudobne, niekedy až veľmi, veľmi chudobne, ale nikdy nestrpel roztrhané alebo ufúľané šaty. Keď odchádzal z izby, vždy sa okefoval. Túto jeho lásku k čistote dobre poznali aj jeho chovanci a preto aj oni vžď si u ravovali svoje šaty, keď sa mali s ním stretnúť alebo vchádzali do jeho izby.

Bol veľmi zdvorilý, ale bez všetkej nútenosti a prepiatosti, a práve preto dokonale zdvorilý. I pri svojom vidieckom pôvode v spoločnosti sa vedel pohybovať veľmi zručne, nenútené a prirodzene, tak vo Vatikáne, ako i na kráľovskom dvore a v šľachtických kruhoch.

Bol prudkej, ohnivej povahy a preto značne náklonný k samoľúbosti. Bez okolkovania môžeme vyznať, že ako iný človek, i on bol náklonný k pýche. Sám sa priznáva, že v jeho detstve nič ho nestálo toľko sebazapierania ako poslušnosť. I k františkánom chcel hlavne preto vstúpiť, aby mohol čím účinnejšie ubíjať v sebe pýchu. Svojím priateľom hovorieval:

- Keby som sa nebol stal kňazom a rehoľníkom, bol by som teraz zaiste najbezočivejším voľnomyšlienkárom.

Pravdaže, dostal od Boha toľko mimoriadnych darov, že to stačilo, aby ho pýcha a namyslenosť marno pokúšali. Pamäť, ako sme videli, mal jedinečnú, ba zázračnú. Ale ani jeho obrzotvornosť nebola menšia. Nie, básnikom nebol, ale bol veľkým osnovateľom, kombinátorom. Videl do vecí ďaleko, veľmi ďaleko. Tak ďaleko, že sa to zdalo až fantastickým. A predsa bolo to uňho prirodzené a reálne. Žil vo večnom optimizme, ktorý ho neopúšťal ani v edy, keď sa jeho domy a plány rúcali. Tomu primerane mal aj neslýchanú zásobu plánov. Ale nech povie, kto chce, čo chce, ostáva neodškriepiteľnou skutočnosťou, že k svojim veľkým plánom mal aj dosť energie a uskutočňoval ich rad-radom. A nie hocijako, ale železnou dôslednosťou a nadľudskou silou. Bol akýmsi Mojžišom svojej doby, ktorý dostal od Boha zázračný prút, robil ním divy a adóvodňoval svoje vyššie, božské poslanie. A tak i my sme nútení s Huysmansom uznať, že bol veľkým kotlom svojej doby, v ktorom vreli Božie plány.

- Don Bosko chce stáť na čele pokroku - hovoril on sám Don Rattimu, neskoršiemu pápežovi Piovi XI., keď mu ukazoval svoj ústav a tlačiareň. Ano, pracoval v duchu doby a s použitím všetkých prostriedkov pokroku a modernej techniky. A tak sa stalo, že tento nepatrný a jednoduchý kňaz v mnohých veciach predbehol svoje časy i svojich vrstovníkov. Tlačiarenské podniky začal už roku 1844, popoludňajšie vyučovanie náboženstva roku 1845, prázdninové tábory 1849 a prvú remeselnícku školu 1856. To ukazuje, že mal veľmi zriedkavý a zdravý zmysel pre diagnózu doby a ustálenie liekov. Bol ako lekár, ktorý sa

díval do očí svojho pacienta a hneď uhádol, na čo trpí a čo potrebuje.

Bol neohrozene smelý a odvážlivý. Bol i on Dávidom svojej doby a často s holou rukou sa postavil proti Goliátovi.

- Keď mal vo vrecku jeden sold, hneď začal prácu za dva soldy - hovoril o ňom Msgr. Bertagna. Ale nech to začal akolvek, nikdy nepochyboval o svojom úspechu. Šiel vymerane, krok za krokom a nedal sa vo svojej ceste pomýliť nikým a ničím, a neustal, kým svoj cieľ nedosiahol. A čo stvoril, stvoril väčšinou z ničoho. Hovorili o ňom, že je nerozvážny. A predsa uskutočnil celý rad vecí, ktoré svet pokladal priamo za nemožné, bláznivé, za utópiu.

Pravdaže, práce, námahy a obety sa nebál nikdy. Pracoval celý život až do úmoru. Pracoval vo dne, pracoval v noci. V rukách vždy stískal nejakú knihu. V hlave vždy snoval nejaké plány, vo vrecku vždy opáľal nejakú korektúru. A svojím bystrým duchom vždy videl pred sebou nejaké duše, ktoré čakajú na vyslobodenie apod kľiatby hriechu.

(Alberti - Jur Koza Matejov: DON BOSKO)

* * *

Boh spí v kameni, sníva v rastlinách, zobúda sa vo zvieratách, myslí a miluje v človeku.

(Monier)

Josef Václav Sládek:

H U S O P A S K A

Husy, husy,
béloučké husičky,
husy, husy,
bílé husy!

Rády a nerady
musíte do řady,
ta ze všech nejhezčí
napřed musí!

Husy, husy, béloučké husičky,
husy, husy, bílé husy!

Až sejde travička, dáte mi peřička,
v zimě se zahřeju, podřímnu si!

Husy, husy,
béloučké husičky,
husy, husy,
bílé husy!

Ta jedna kleveta,
co pořád štěbetá,
když nic se nepase,
hladu zkusí.

